

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0075 van 6 maart 2012
in de zaak 2010/0286/SA/2/0270

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian DE NEVE
kantoor houdende te 9910 Knesselare, Urselseweg 63
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED],
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Katia BOUVE
kantoor houdende te 8420 De Haan, Mezenlaan 9
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 18 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 maart 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare van 9 december 2009 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare had bij besluit van 9 december 2009 aan de tussenkomende partij een vergunning verleend voor het aanpassen en uitbreiden van een steenkappersatelier.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest met nummer S/2010/0035 van 6 juli 2010 heeft de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uitgesteld.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 oktober 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christian DE NEVE die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw ■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Kristien GROUWELS die loco advocaat Katia BOUVE verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■ vraagt met een op 17 juni 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 30 juli 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 8 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanpassen en uitbreiden van een steenkappersatelier”*.

Het betreft terzake de regularisatie van reeds gedeeltelijk uitgevoerde werken waarvoor op 6 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

De uitvoering van deze werken werd echter bij middel van een stakingsbevel stilgelegd omdat de werken niet werden uitgevoerd conform de vergunning. De zijgevel werd namelijk opgetrokken tot een hoogte van 6,8 meter terwijl slechts een hoogte van 6 meter vergund was. De gevraagde regularisatie betreft o.a. de verhoging van deze zijgevel.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag werd conform de regelgeving onderworpen aan een openbaar onderzoek. Er werd één bezwaar ingediend doch dit werd qua stedenbouwkundige elementen niet relevant bevonden.

Het college van burgemeester en schepenen verstrekke op 4 november 2009 gunstig advies.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar adviseerde op 25 november 2009 met een gunstig advies, zich daarbij volledig aansluitend bij de planologische en ruimtelijke motivering die werd geformuleerd door het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen besliste op 9 december 2009 tot afgifte van de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde dat:

- de werken worden uitgevoerd volgens plan;
- zaken of constructies aangeduid op plan die geen voorwerp uitmaken van de gemotiveerde nota/aanvraag geen vergund karakter hebben;
- de voorwaarden vermeld in het advies van Wegen en Verkeer – District Eeklo van 28/9/2009, met refertenummer 413/B/BAV/2009/4878 strikt dienen gevolgd te worden;
- er een milieuvergunning dient aangevraagd te worden voor de uitbreiding van de inrichting gelet op de koppeling milieuvergunning/stedenbouwkundige vergunning;
- de afwerking van de scheidingsmuur op een esthetische manier dient te gebeuren in degelijke materialen en aansluitend op de bestaande bebouwing.

De verzoekende partijen tekenden met een brief van 22 december 2009, aangetekend verzonden op 6 januari 2010, administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij verklaarde bij besluit van 4 maart 2010 het beroep onontvankelijk op grond van volgende motivering:

“ ...

Overwegende dat volgens artikel 4.7.21 §5 van de bovenvermelde codex het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid dient vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd;

dat het beroepschrift geen dergelijk bewijs bevatte;

dat de bij het beroepschrift gevoegde stukken betreffende een postverrichting niet als geldig betalingsbewijs kunnen aanzien worden gelet op het ontbreken van een rekeningnummer en van een aanduiding van de bank dat de betaling uitgevoerd is;

dat op datum van 12 januari 2010 een rekeninguittreksel werd nagestuurd waaruit blijkt dat een dossiervergoeding gestort werd met valutadatum 8 januari 2010, twee dagen na het instellen van het beroep;

dat om bovenvernoemde redenen het beroepschrift onontvankelijk is;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

In het arrest met nummer S/2010/0035 van 6 juli 2010 heeft de Raad geoordeeld dat het beroep tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij betwist de bevoegdheid van de Raad om uitspraak te doen over de bestreden beslissing aangezien deze beslissing niet te kwalificeren valt als een “vergunningsbeslissing” overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat het wel degelijk een beroep betreft tegen een vergunningsbeslissing, genomen in laatste administratieve aanleg en dus aanvechtbaar bij de Raad.

Beoordeling door de Raad

Als administratief rechtscollege spreekt de Raad zich, overeenkomstig artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, uit over beroepen die worden ingesteld tegen “vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning”.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband op dat het begrip ‘vergunningsbeslissingen’ betrekking heeft op de krachtens de VCRO genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De Raad aanvaardt dan ook dat een onontvankelijk verklaard administratief beroep vatbaar is voor een beroep bij de Raad.

De exceptie wordt verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partijen halen in hun verzoekschrift aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikken als naburen van de onderneming en dat zij door de bestreden beslissing rechtstreekse en onrechtstreekse hinder zullen ondervinden, zoals het verlies van zonlicht in de tuin, visuele hinder door de hoogte van de constructie en een waardevermindering van hun pand.

De verwerende partij noch de tussenkomenende partij betwisten het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen.

De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen in principe geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen dienen te bewijzen. De verzoekende partijen beschikken immers over een evident procedureel belang.

Met de thans bestreden beslissing heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van 9 december 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare onontvankelijk verklaard. De verzoekende partijen hebben dan ook een (evident) procedureel belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bij het voorliggende beroep waarvan het voorwerp evenwel beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partijen hebben dus een belang, minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure. Daarnaast maken de verzoekende partijen voldoende aannemelijk dat zij ingevolge de beoogde stedenbouwkundige handelingen mogelijke hinder en nadelen kunnen ondervinden.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij roept eveneens de onontvankelijkheid van het verzoekschrift in omdat, in strijd met artikel 4.8.13, §3 VCRO, de voornaam van één van de verzoekende partijen zou ontbreken.

De verzoekende partijen brengen hier in hun wederantwoordnota tegen in dat de naam (minstens de achternaam), de hoedanigheid en de woonplaats van beide verzoekende partijen in het verzoekschrift is vermeld. Bovendien gebeurde eenzelfde naamgeving in hun beroepschrift bij de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen hebben zich in het inleidende verzoekschrift voorgesteld als zijnde 'de heer en mevrouw [REDACTED]' en hebben tevens hun woonplaats vermeld.

De Raad is van oordeel dat het ontbreken van de vermelding van de voornaam van een der verzoekende partijen slechts tot de onontvankelijkheid van het beroep kan leiden wanneer het tot gevolg heeft dat deze niet duidelijk kan worden geïdentificeerd, de rechten van verdediging van de andere partijen zijn geschaad of dat de procesgang erdoor wordt bemoeilijkt.

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij niet in haar rechten van verdediging is geschaad, gelet op haar uitvoerig verzoekschrift tot tussenkomst. Bovendien blijkt uit het betalingsbewijs dat er in de huidige procedure rolrecht werd betaald voor de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], zodat ook de tweede verzoekende partij duidelijk kan worden geïdentificeerd door de Raad.

De door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie kan dan ook niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

In het enige middel roepen de verzoekende partijen in dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de betaling van de dossiertaks niet bewezen zou zijn. De voorgelegde stukken maken volgens de verzoekende partijen wel een bewijs uit van de betaling van de dossiertaks nu de betalingsopdracht door de post onherroepelijk was aanvaard en werd afgestempeld door de postbeambte.

In ondergeschikte orde roepen de verzoekende partijen een schending in van artikel 1, §2, vijfde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna genoemd, het beroepenbesluit) omdat zij geen kans hebben gekregen het dossier aan te vullen met het bewijs van de link tussen het afgestempelde overschrijvingsopdracht en het rekeninguittreksel. Dit wordt in het verzoekschrift als volgt toegelicht:

“ ...

Dat verzoekers hadden aangeboden te bewijzen dat de link tussen het afgestempelde overschrijvingsformulier en het rekeninguittreksel te bieden, dit door middel van de bestelling van het afgegeven overschrijvingsformulier zelf bij de Dienst Documentatie van de Post.

Dat zij dit door gebrek aan uitnodiging tot aanvulling en termijnen niet hebben kunnen voegen aan het dossier.

Dat het echter duidelijk is dat de overschrijvingsopdracht is gegeven op 6.01.2010 en uitgevoerd op 8.01.2010.

Dat door de afstempeling door de Postbeambte d.d. 6.01.2010 de aanvaarding van de overschrijvingsopdracht duidelijk en definitief is gebeurd.

Dat dit stuk dient aangenomen als bewijs van betaling.

...”

Volgens de verwerende partij wordt in artikel 4.7.21, §5 VCRO, en dit op straffe van onontvankelijkheid, het bewijs van betaling van de dossiertaks gevraagd en niet het bewijs van de betalingsopdracht. De verwerende partij houdt voor dat uit de latere stukken blijkt dat de eigenlijke betaling (valutadatum) slechts op 8 januari 2010 gebeurde, terwijl het administratief beroep werd ingediend bij aangetekende zending van 6 januari 2010.

Ook wordt er volgens de verwerende partij verkeerdelijk verwezen naar het artikel 1, §2, vijfde lid van het beroepenbesluit aangezien het betalingsbewijs niet in de vermelde paragraaf is opgenomen.

De tussenkomende partij sluit zich aan bij het standpunt van de verwerende partij. De tussenkomende partij stelt verder dat de ontvankelijkheid van het administratief beroep afhankelijk wordt gesteld niet enkel van het bewijs van betaling, maar dat ook tijdig moet betaald worden.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §5 VCRO dient het beroepsschrift vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie.

Aan deze ontvankelijkheidsvoorwaarde is naar het oordeel van de Raad voldaan wanneer bij het beroepsschrift het bewijs wordt gevoegd dat een overschrijvingsopdracht werd gegeven om de dossiervergoeding te betalen en dat deze opdracht werd aanvaard. Wanneer de betaling daadwerkelijk wordt uitgevoerd, hangt immers af van het tijdstip waarop de bank de opdracht verwerkt. Een beroepsindiener heeft het niet in de hand wanneer het geld door de postdiensten of de bank daadwerkelijk op de rekening van de verwerende partij is overgeschreven en kan dus niet altijd het bewijs van daadwerkelijke betaling of creditering bij het beroepsschrift voegen.

Deze opvatting sluit aan bij het arrest 8/2011 van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011. Met betrekking tot het te leveren bewijs van de betaling van de dossiervergoeding stelt het Grondwettelijk Hof in overweging B.17.4.3 dat de indiener van het beroep er mee kan volstaan bij zijn beroepsschrift een kopie te voegen van het **bewijs dat hij de storting heeft uitgevoerd**.

De Raad stelt vast dat in casu een dergelijk bewijs werd geleverd. De raadsman van de verzoekende partijen heeft op 6 januari 2010 een ter post afgestempelde betalingsopdracht gegeven om de dossiervergoeding van 62,50 euro te storten op de rekening van de verwerende partij. Uit stuk 7 van het administratieve dossier van de verwerende partij en stuk 1 van het stukkenbundel van de verzoekende partijen blijkt dat het bewijs van deze ter post afgestempelde betalingsopdracht bij het beroepsschrift werd gevoegd, wat door de verwerende partij en de tussenkomenende partij ook niet wordt betwist. Evenmin wordt door de partijen betwist dat de betaling van de dossiervergoeding daadwerkelijk op de rekening van de verwerende partij werd ontvangen op 8 januari 2010.

Het feit dat op het stortingsbewijs, afgeleverd door de postdiensten, geen rekeningnummer is vermeld, is geen deugdelijke grondslag voor het onontvankelijk verklaren wegens niet betaling van de dossiertaks aangezien de betalingsopdracht door de postdiensten werden geattesteerd. Op het ogenblik dat de verwerende partij het onderzoek naar de ontvankelijkheid, en meer bepaald inzake het bewijs van betaling uitvoert, reeds lang op de rekening van de verwerende partij. De verzoekende partijen hebben trouwens uit eigen beweging, en meer bepaald op 12 januari 2010, een bewijs van debitering van hun eigen rekening, aan de verwerende partij bezorgd.

Art. 4.7.21, §5 VCRO wordt door de verwerende partij te eng geïnterpreteerd. Dergelijke enge interpretatie strookt niet met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met het Verdrag van Aarhus in zoverre deze interpretatie ertoe zou leiden dat het recht op administratief beroep op zodanige wijze zou worden beperkt dat de kern ervan wordt aangetast en de rechtsonderhorige wordt verhinderd gebruik te maken van een beschikbaar rechtsmiddel.

De verzoekende partijen hebben naar het oordeel van de Raad voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde uit artikel 4.7.21, §5 VCRO. Ten onrechte heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing dan ook aangenomen dat de verzoekende partijen het bewijs van de betaling van de dossiervergoeding niet hadden geleverd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 maart 2010, waarbij het beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt verklaard.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS